

til at berøre store, meget væsentlige, industrielle Interesser, saa vilde det være ubilligt saaledes paa een Gang, at kaste det ud i Berden. Hvis Loven f. Ex. havde medtaget det raffinerede Sucker og havde bestemt en ny Told for dette, saa vilde det være høist urigtigt at gennemføre den, inden man havde givet Raffinadørerne Tid til at forandre deres Fabrikation eller deres Maskiner, kort sagt, inden man havde givet alle de Interesser, der ere repræsenterede i dette Spørgsmaal, Tid til at forberede sig paa den nye Tilstand; men det er jo aldeles ikke Tilfældet med denne Lov, der kun gaar ud paa at høre en Uretfærdighed, som hellere maa høves idag end imorgen. Man siger: Men der er dog Interesser, som ville komme til at lide derunder. Nei, der er aldeles ingen berettigede Interesser, der komme til at lide derunder. Ganste vist ville Raffinadørerne i Fremtiden, naar dette Lovforslag bliver til Lov, have at betale en højere Told for de finere Suckere, men det behøver man dog ikke at tage Hensyn til. Hvis Raffinadørerne f. Ex. for Diebliffet havde meget store, svømmende Partier af fine Suckere undervejs, for hvilke de maatte betale højere Told end nu, og de da kunde sige: Hvis vi havde vidst, at denne Forhøielse vilde komme, saa havde vi ikke forskrevet disse Partier, saa vilde Sagen maasse stille sig noget anderledes — men noget Saadant vilde de ikke kunne sige her. De have selv i det Betum, der foreligger i Kommissionens Betænkning, anført, at det gjør ikke Noget til Sagen, at man sætter Tolden paa Muscovadosuckere ned; thi de kunne dog kun bruge et begrændset Kvantum; derimod maa de have finere Suckere til deres Fabrikation. De maa altsaa have disse Suckere, selv til den højere Told. Ganste vist ville de, naar Loven traadte i Kraft, senere, have havt den Fordel, at kunne faa indført de Suckere, de skulle bruge, for en billigere Told; men det er en Fordel som de ikke ere berettigede til, saasnart det maa erkjendes, at de nu have en uretfærdig Begunstigelse i Tolden derved, at finere Suckere beskattes lige med de simple. Nu er Spørgsmaalet, om man skal gjøre som i England, hvor man, for ikke at give Kjøbmanden Leilighed til paa Statens Bekostning at benytte

sig af Toldforandringer, der ellers ere hensigtsmæssige, har det Princip, at Forslag til saadanne Forandringer blive forelagte for Huset om Aftenen og derefter læste de 3. Lovbestemte Gange; saa hurtigt, at de om Morgen ere Lov over hele England; i dette Sær, som sagt, netop for at saadanne Forandringer ikke skulle benyttes til Fordel for Enkelte paa Statens Bekostning. Man kan ikke sige Noget imod, at Kjøbmanden søger en saadan Fordel. Seg er selv Kjøbmand, og jeg vilde anse mig aldeles berettiget til at drage Fordel af en Toldlov, der først om længere Tid skal træde i Kraft, ved at indforkrive større Partier Varer, for at kunne faa dem ind til en lavere Told end den, der senere vilde indtræde; det tror jeg ikke, man kan sige Noget imod. Men Statsmagten skal i alt Fald ikke understøtte Kjøbmanden i hans Bestræbelser for at erhverve sig en saadan Fordel. Man har vel sagt, at den nævnte Fremgangsmaade i England finder kun Sted ved Nedsættelser af Tolden. Det er jo ganste vist, at England i den senere Tid stedse har nedsat Tolden og ikke sat den op, men det har ikke været mig muligt — skjøndt jeg i disse Dage, da Spørgsmaalet er blevet reist fra andre Sider, har gjort mig megen Umage derfor — at se nogen berettiget Grund til, at man ikke skulle bruge samme Fremgangsmaade ved Forhøielser af Tolden. Jeg skal derfor mene, at det er rigtigt at sætte Terminen for Lovens Ikrafttræden saa nær som mulig. Jeg har allerede ved Indbringelsen af Sagen bemærket, at Finanzministeren vilde sætte Pris paa at have en Termin i Loven, thi ellers vilde jeg ikke have sat den ind; men jeg skal forøvrigt sige, at, naar Lovforslaget havde gennemgaaet de foreskrevne Behandlinger og var blevet til Lov, kunde det jo uden videre træde i Kraft strax, uden at det behøvede at indeholde Noget derom.

R. P. Hansen: Ja, det glæder mig jo, at den høitagtede Forslagsstiller for Statsstedelen har billiget mine Betragtninger. Hvis jeg skulde have givet Foranledning til at tro, at jeg mente, at St. Croix Suckere kunde eller skulde raffineres til Fariner, saa maa det have